

**D. POSTUPAK U SLUČAJU KRŠENJA ILI NAVODNIH
KRŠENJA NAČELA POVJERLJIVOSTI**

18. Glavni direktor utvrđuje potrebni postupak kojeg se valja pridržavati u slučaju kršenja ili navodnih kršenja povjerljivosti, uzimajući u obzir preporuke što ih razmatra i odobrava Konferencija prema članu VIII stav 21 (i).

19. Glavni direktor nadzire provođenje pojedinačnih ugovora o čuvanju službene tajne. Glavni direktor odmah će pokrenuti istragu ukoliko po njegovu sudu ima dovoljno indicija o kršenju obaveza u pogledu zaštite povjerljivih informacija. Glavni direktor također će odmah pokrenuti istragu u slučaju da neka država ili stranka ukaže na neko kršenje povjerljivosti.

20. Glavni direktor će uvesti odgovarajuće kazne i disciplinske mjere na one djelatnike koji su prekršili svoje obaveze u pogledu zaštite povjerljivih informacija. U slučajevima ozbiljnog

kršenja glavni direktor može ukinuti imunitet od sudske nadležnosti.

21. U mjeri u kojoj je to moguće države stranke saradivat će s glavnim direktorom i pružati mu podršku u istrazi oko kršenja ili navodnog kršenja povjerljivosti, kao i u poduzimanju odgovarajućih mjera kad se ustanovi slučaj kršenja.

22. Organizacija neće biti odgovorna za bilo koju povredu povjerljivosti počinjenu od članova Tehničkog sekretarijata.

23. Slučajeve kršenja u koje su umiješane i neka država stranka i Organizacija razmatrat će "Komisija za rješavanje sporova vezanih za povjerljivost" koja se osniva kao pomoćno tijelo Konferencije. Komisiju imenuje Konferencija. Na svojoj prvoj sjednici Konferencija usvaja pravilnik o sistemu i postupcima djelovanja Komisije.

Član 3.

Ova uredba stupa na snagu s danom objavljivanja u "Službenom listu RBiH".

V broj 193/96
29. novembra 1996. godine
Sarajevo

Predsjednik
Vlade BiH,
dr Hasan Muratović, s. r.

31

Na osnovu člana 34. stav 1. Zakona o Vladi Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni list RBiH", br. 13/94 i 3/96), Vlada Bosne i Hercegovine, donosi

UREDBU

**O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O RECIPROČNOM UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU VLADE
BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN**

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum o recipročnom unapređenju i zaštiti investicija između Vlade Bosne i Hercegovine i Vlade Islamske Republike Iran, sačinjen u Sarajevu, 27. jula 1996. godine što odgovara 5. Mordadu 1375. iranske godine, na persijskom, bosanskom, hrvatskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u prevodu na bosanski jezik glasi:

SPORAZUM

**O RECIPROČNOM UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU
VLADE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN**

PREAMBULA

Vlada Bosne i Hercegovine i Vlada Islamske Republike Iran, u daljem tekstu "Ugovorne strane".

U želji da intenziviraju ekonomsku saradnju na obostranu korist obje države;

u namjeri da kreiraju i održavaju povoljne uslove za investicije investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane;

svjesne potrebe za unapređenjem i zaštitom investicija investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane; sporazumjele su se o sljedećem:

Član 1.

DEFINICIJE

U svrhu ovog sporazuma:

1. Termin "investicija" znači bilo koju vrstu svojine ili imovine, kao što je opisano u daljem tekstu, koja je investirana od strane investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane:

- (a) pokretna i nepokretna imovina kao i prava koja se na to odnose, kao što su hipoteke, retencionna prava, jemstvo itd;
- (b) dionice ili bilo koja vrsta učešća u kompanijama kao i prava koja se na to odnose;
- (c) pravo potraživanja novca ili ma kojeg izvršenja koje ima ekonomsku vrijednost;
- (d) industrijska i intelektualna prava svojine, kao što su patenti, zaštitni znakovi, industrijski dizajni ili modeli, trgovačke oznake, trgovačka imena, know-how i ugled;

(e) prava za istraživanje, vadenje ili iskorištavanje prirodnih resursa, koja su data zakonom, ugovorom ili odlukom vlasti u skladu sa zakonom.

2. Termin "investitor" odnosi se, s obzirom na bilo koju Ugovornu stranu, na:

- (a) fizička lica koja se prema zakonima te Ugovorne strane smatraju njenim državljanima;
- (b) pravna lica koja su ustanovljena prema zakonima te Ugovorne strane i koja imaju svoje sjedište, kao i svoje stvarne ekonomske aktivnosti, na teritoriji te Ugovorne strane, koji investiraju na teritoriji druge Ugovorne strane.

3. Termin "Certifikat o dozvoli" odnosi se na poseban dokument koji daju nadležni organi jedne Ugovorne strane investitorima druge Ugovorne strane i koji pokazuje da su njihove investicije odobrene prema zakonima i propisima strane domaćina. Certifikat o dozvoli može određivati izvjesne uslove pod kojim je investicija dopuštena.

4. Nadležni organ u svakoj Ugovornoj strani za izdavanje Certifikata o dozvoli je:

(a) u Islamskoj Republici Iran:

Organizacija za investicionu, ekonomsku i tehničku pomoć Irana (O.I.E.T.A.L.)
15 th Khordad Square
Teheran
Iran

(b) u Bosni i Hercegovini:

Ministarstvo vanjske trgovine i međunarodnih komunikacija
Sarajevo
Bosna i Hercegovina

5. Termin "dopuštena investicija" se odnosi na investiciju za koju je izdat Certifikat o dozvoli.

6. Termin "prihodi" označava iznose legalno stečene opuštenom investicijom, a posebno, mada ne isključivo, uključuje profit, dividende, honorare i pristojbe.

7. Termin "teritorija" označava:

- a) u odnosu na Islamsku Republiku Iran - teritorije pod suverenom ili nadležnošću Islamske Republike Iran, uključujući njene pomorske prostore, more, površinu, podzemlje i vazdušni prostor iznad;
- b) u odnosu na Bosnu i Hercegovinu - svu kopnenu teritoriju Bosne i Hercegovine, njene pomorske prostore, more, površinu, podzemlje i vazdušni prostor iznad.

Član 2.

UNAPREĐENJE INVESTICIJA

1. Svaka Ugovorna strana podsticat će i stvarati povoljne uslove za svoje državljane da investiraju na teritoriji druge Ugovorne strane.

2. Svaka Ugovorna strana podsticat će i stvarati povoljne uslove za državljane druge Ugovorne strane da investiraju na njenoj teritoriji.

Član 3.

DOPUŠTANJE INVESTICIJA

1. Svaka Ugovorna strana izdat će Certifikate o dozvoli za investicije investitora druge Ugovorne strane na svojoj teritoriji, u skladu sa svojim zakonima i propisima.

2. Kada Ugovorna strana izda Certifikat o dozvoli za neku investiciju na svojoj teritoriji, ona će dati sve potrebne dozvole za odgovarajuću realizaciju takve investicije.

Član 4.

ZAŠTITA INVESTICIJA

1. Dopuštene investicije investitora jedne Ugovorne strane, izvršene unutar teritorije druge Ugovorne strane u skladu sa njenim zakonima i propisima, dobit će kod druge Ugovorne strane punu zakonsku zaštitu i pošten tretman, ne manje povoljan od onog koji se daje vlastitim investitorima i investitorima treće države koji su u sličnoj situaciji.

2. Ako jedna Ugovorna strana odobrava posebne prednosti investitorima treće države na osnovu sporazuma kojim se uspostavlja zona slobodne trgovine, carinske unije, zajedničko tržište ili slična regionalna organizacija ili na osnovu sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ona neće biti obavezna da odobri takve prednosti investitorima druge Ugovorne strane.

Član 5.

POVOLJNIJI PROPISI

Uprkos uslovima koji su dati u prednjem tekstu ovog sporazuma, mogu se primijeniti povoljnije odredbe o kojima se jedna Ugovorna strana sporazumjela ili se može sporazumjeti sa investitorima druge Ugovorne strane.

Član 6.

EKSPPROPRIJACIJA I KOMPENZACIJA

1. Dopuštene investicije investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane neće biti eksproprijisane, nacionalizovane ili podvrgnute njerama sličnih efekata druge Ugovorne strane, izuzev za javne svrhe, na nediskriminatorni način, uz plaćanje promptne, efikasne i pravične kompenzacije i u skladu sa primjerenim zakonskim postupkom.

2. Kompenzacija za eksproprijaciju dopuštene investicije bit će jednaka vrijednosti investicije neposredno prije nego što je eksproprijacija preduzeta ili postala javna.

Član 7.

GUBICI

Investitorima jedne Ugovorne strane, čije dopuštene investicije trpe gubitke zbog rata ili bilo kojeg drugog oružanog sukoba, revolucije, vanrednog stanja ili pobune ili drugih sličnih događaja na teritoriji druge Ugovorne strane, bit će, u pogledu kompenzacije, naknade ili obeštećenja u pogledu takvim gubicima, odobren od strane druge Ugovorne strane tretman ne manje povoljan od onoga koji ona odobrava svojim vlastitim investitorima ili investitorima bilo koje treće zemlje, zavisno koji je tretman povoljniji.

Član 8.

REPATRIJACIJA I TRANSFER

1. Svaka Ugovorna strana dozvolit će u dobroj vjeri da se svi transferi koji se odnose na dopuštenu investiciju izvrše slobodno

i bez neopravdanog kašnjenja, u i iz njene teritorije. Takvi transferi uključuju:

- (a) prihode,
- (b) prihode od prodaje ili likvidacije cijele ili jednog dijela dopuštene investicije,
- (c) kompenzacije u skladu sa čl. 6. i 7.,
- (d) naknade i plaćanje finansijskih troškova koji potiču od zajmova u pogledu dopuštenim investicijama,
- (e) plate, nadnice i druge naknade koje primaju državljani jedne Ugovorne strane, koji su na teritoriji druge Ugovorne strane dobili odgovarajuće radne dozvole u pogledu dopuštenom investicijom,
- (f) plaćanja proistekla iz spora koji se odnosi na dopuštenu investiciju.

2. Transferi će biti izvršeni odmah, bez neopravdanog odlaganja, u konvertibilnoj valuti i po zvaničnom deviznom kursu koji važi na dan kada se vrši transfer.

Član 9.

SUBROGACIJA

1. Ako je dopuštena investicija investitora jedne Ugovorne strane osigurana od strane neke osiguravajuće kompanije te Ugovorne strane protiv nekomercijalnih rizika prema zakonski ustanovljenom sistemu, bilo koja subrogacija osiguravatelj koja potiče od uslova sporazuma o osiguranju, bit će priznata od strane druge Ugovorne strane.

2. Takav osiguravatelj neće biti ovlašten da vrši bilo kakva druga prava osim prava za koja bi investitor bio ovlašten da vrši.

3. Sporovi između Ugovorne strane i takvog osiguravatelja rješavat će se u skladu sa odredbama člana 11. ovog sporazuma.

Član 10.

PRIDRŽAVANJE IZVRŠENJA

Svaka Ugovorna strana stalno će garantovati pridržavanje izvršenja u koja je ušla u vezi sa dopuštenim investicijama investitora druge Ugovorne strane.

Član 11.

SPOROVI IZMEĐU UGOVORNE STRANE I INVESTITORA

1. Ako nastane bilo kakav spor između Ugovorne strane i jednog ili više investitora u vezi sa dopuštenom investicijom, Ugovorna strana i investitor(i) nastojat će ga prvenstveno riješiti konsultacijama i pregovorima.

2. Ako Ugovorna strana i navedeni investitor(i) ne mogu postići sporazum u roku od šest mjeseci od početka spora, spor će, na zahtjev bilo koje Ugovorne strane, u skladu sa njenim važećim zakonima i propisima, ili investitor(a), biti podnesen arbitražnom sudu od tri člana. Svaka Ugovorna strana i investitor(i) imenovat će jednog arbitra, a ta dva arbitra imenovat će predsjedavajućeg.

3. Svaka Ugovorna strana i investitor(i), koji iniciraju arbitražu, imenovat će svog arbitra u zahtjevu za arbitražu. Ako Ugovorna strana ili investitor(i) ne imenuje svog arbitra u roku od 30 dana od prijema zahtjeva za arbitražu, navedeni arbitar bit će imenovan na zahtjev Ugovorne strane ili investitor(a), od strane Generalnog sekretara Stalnog arbitražnog suda.

4. Ako dva arbitra ne mogu u roku od 60 dana od imenovanja drugog arbitra postići dogovor o izboru predsjedavajućeg, ovaj će na zahtjev bilo koje Ugovorne strane ili investitor(a) biti

imenovan od strane Generalnog sekretara Stalnog arbitražnog suda.

5. Predsjedavajući arbitražnog suda bit će uvijek državljanin neke treće države koja ima diplomatske odnose sa obje Ugovorne strane u vrijeme imenovanja.

6. Arbitraža će se vršiti prema pravilima UNCITRAL-a.

7. Mjesto arbitraže bit će Hag.

8. Odluke Suda su konačne i obavezujuće za Ugovorne strane i za investitor(e).

Član 12.

RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU UGOVORNIH STRANA

1. Ako nastane bilo kakav spor između Ugovornih strana u pogledu tumačenjem ili primjenom ovog sporazuma, Ugovorne strane nastojat će ga prvenstveno riješiti konsultacijama i pregovorima.

2. Ako Ugovorne strane ne mogu postići sporazum u roku od šest mjeseci od početka spora, spor će na zahtjev bilo koje Ugovorne strane, u skladu sa njenim važećim zakonima i propisima, biti podnesen arbitražnom tribunalu od tri člana. Svaka Ugovorna strana imenovat će jednog arbitra, a ta dva postaviti će predsjedavajućeg koji će biti državljanin neke treće države koja ima diplomatske odnose sa obje Ugovorne strane u vrijeme imenovanja.

3. Ugovorna strana, koja inicira arbitražu, imenovat će svog arbitra u zahtjevu za arbitražu. Ako druga Ugovorna strana ne imenuje svog arbitra u roku od 30 dana od prijema zahtjeva za arbitražu, arbitar će biti imenovan na zahtjev Ugovorne strane koja je inicirala arbitražu od strane Predsjednika Međunarodnog suda pravde.

4. Ako dva arbitra ne mogu u roku od 60 dana od imenovanja drugog arbitra postići dogovor o izboru predsjedavajućeg, ovaj će na zahtjev bilo koje Ugovorne strane biti imenovan od strane Međunarodnog suda pravde.

5. Ako je u slučajevima, koji su navedeni u paragrafima (3) i (4) ovog sporazuma, predsjednik Međunarodnog suda pravde spriječen da izvrši navedenu funkciju, ili ako je on državljanin bilo koje Ugovorne strane, imenovanje će izvršiti potpredsjednik Međunarodnog suda pravde, a ako je on spriječen ili ako je i on državljanin bilo koje Ugovorne strane, tada će imenovanje izvršiti najstariji član Međunarodnog suda pravde koji nije državljanin niti jedne Ugovorne strane.

6. Prema drugim propisima koje sastavljaju Ugovorne strane, tribunal će odrediti svoj postupak i mjesto arbitraže.

7. Svaka Ugovorna strana snosit će troškove vlastitog člana tribunala. Preostali troškovi, kao i troškovi predsjedavajućeg, bit će podjednako raspodijeljeni na Ugovorne strane.

8. Odluke tribunala su konačne i obavezujuće za Ugovorne strane.

Član 13.

STUPANJE NA SNAGU

Ovaj sporazum stupit će na snagu i bit će obavezujući na datum dostave posljednjeg ratifikacionog instrumenta od strane jedne Ugovorne strane drugoj Ugovornoj strani.

Član 14.

PRIMJENA, TRAJANJE I OTKAZ

1. Ovaj sporazum primjenjivat će se jedino na investicije investitora Ugovorne strane koji posjeduju traženi Certifikat o

dozvoli izdat od strane nadležnih organa svake Ugovorne strane kao što je predviđeno u članu 1. ovog sporazuma i/ili bilo kojeg drugog organa imenovanog da ih naslijedi ubuduće.

2. Ovaj sporazum ostat će na stazi za period od deset godinu i nastavit će da važi dok se ne otkáže u skladu sa paragrafom 2. ovog člana.

3. Svaka Ugovorna strana može, dajući pismeni otkaz od godinu dana drugoj Ugovornoj strani, otkazati ovaj sporazum na kraju početnog perioda od deset godina ili u bilo koje vrijeme poslije toga.

4. S obzirom na investicije koje su izvršene ili dobijene prije datuma otkazivanja ovog sporazuma, odredbe svih drugih

članova ovog sporazuma nastavit će da važe za dalji period od deset godina od datuma otkaza.

Svjedočeci o tome, dolje potpisani, za to propisno ovlašteni od svojih Vlada, potpisali su ovaj sporazum.

Sačinjeno u duplikatu u Sarajevu dana 27. jula 1996. godine (što odgovara 5. Mordadu 1375. iranske godine) na persijskom, bosanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju neslaganja u tumačenju, smatrat će se mjerodavnim tekst na engleskom jeziku.

Za Vladu
Bosne i Hercegovine
Mirsad Kikanović, s. r.

Za Vladu
Islamske Republike Iran
Torkan Akbar, s. r.

Član 3.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu RBiH".

V broj 02-208/96
17. decembra 1996. godine
Sarajevo

Predsjednik
Vlade BiH,
dr Hasan Muratović, s. r.

32

Na osnovu člana 34. stav 1. Zakona o Vladi Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni list RBiH", br. 13/94 i 3/96), Vlada Bosne i Hercegovine, donosi

UREDBU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN I VLADE BOSNE I HERCEGOVINE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum između Vlade Islamske Republike Iran i Vlade Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na poreze na dohodak i na imovinu, sačinjen u Sarajevu, 27. jula 1996. godine, na persijskom, bosanskom, hrvatskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u prevodu na bosanski jezik glasi:

SPORAZUM

IZMEĐU VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN I VLADE BOSNE I HERCEGOVINE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

VLADA ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN
I
VLADA BOSNE I HERCEGOVINE

U želji da zaključe Sporazum o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu sporazumjele su se o sljedećem:

Član 1.

Lica na koja se primjenjuje Sporazum

Ovaj sporazum se primjenjuje na lica koja su rezidenti jedne ili obje države ugovornice.

Član 2.

Porezi na koje se primjenjuje Sporazum

1. Ovaj sporazum se primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koje zavodi država ugovornica ili lokalna vlast, bez obzira na način na koji se ubiraju.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak, ukupnu imovinu ili na djelove

dohotka ili imovine, uključujući poreze na prihod od otuđenja pokretnosti ili nepokretnosti, poreze na ukupne iznose plaća koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.

3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj sporazum su prvenstveno:

a) u slučaju Islamske Republike Iran:

1. porez na dohodak;

2. porez na imovinu

(dalje u tekstu: direktni porez Islamske Republike Iran).

b) U slučaju Bosne i Hercegovine:

1. porez na plaću;

2. porez na dobit preduzeća;